

משל ונמשל...

"ויאמרו אלהם בן-מאה ועשרים שנה, אנכי היום לא-אוכל עוד לצאת ולבוא" (דברים לא, ב).

"ושוב יום אחד לפני מיתתך"

מי מעיין קרלסבד ידועים היו כמימי מרפא. מים אלו ניתן היה לקנותם בבקבוקים בשוק והם היו מרוויים את הצמא בטעמם המשובח. אולם, מים אלו שקונים בשוק כוחם לרפא היה חלש.

היה מקובל שככל שמתקרב האדם למי המעיין של קרלסבד כן יגבר כוחם המרפא של המים. הכח המרפא המקורי מצוי אך ורק במעיין עצמו. הלוגם ממקום נביעת המים, כך היה מקובל אצל המתרפאים, מביא לעצמו רפואה במהרה.

על המשנה במסכת אבות שבה נאמר: ושוב יום אחד לפני מיתתך, מובא במסכת שבת (דף קגג ע"א): שאלו תלמידיו את רבי אליעזר: וכי אדם יודע איזהו יום ימות? אמר להן: וכל שכן, ישוב היום שמא ימות למחר, ונמצא כל ימיו בתשובה.

עפ"י דברי חז"ל אלו מסביר רבי מרדכי פוגרמנסקי שהמעיין שממנו שואב האדם את כוחותיו לעמוד במלחמת היצר ולשוב אל ה' הוא הידיעה שהאדם הינו בן תמותה. כל עוד האדם חש שהוא יחיה לנצח, עיסוקיו העיקריים הם עסקי החומר ואילו הרוחניות רחוקה ממנו. לעומת זאת, ביודעו שחיי קצובים, הוא ישתדל להכין צידה לדרכו האמיתית.

אולם גם בענין זה יש דרגות שונות. מי שסבור שעדיין יש לו שנות חיים ארוכות, כלומר שרחוק הוא ממעיין הבריאות האמיתי, הרי שאותו אדם לא ימהר לעשות תשובה. שונים הם פני הדברים בעומדו יום אחד לפני מיתתו, אז יודע הוא שעליו להזדרז ולתקן את מעשיו כי יומו נוטה להעריב. ובא התנא במשנה ונותן עצה: מכיוון שלא ידוע מתי ימות האדם, והמוות הרי ודאי הוא, אם כן מוטל עליו לעשות תשובה גמורה בכל יום, ולראות כאילו זהו יומו האחרון עלי אדמות.

ישׁוּעָה בְּיַמֵּינוּ מְרִיבָה בְּיַמֵּי תַעֲוִיבֵינוּ - *הישיבה והפילה*
בַּשָּׁבֻעַ הַזֶּה: 18.25 **הַצִּיּוֹר הַיָּקָר וְהַקְּדוֹשׁ מְזֻמָּן לְהַגְדִיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.**

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבֿת

* **ביום שישי בבוקר שיעור עם מורנו הראש שיבה מהשעה:**

11.15 - 13.20 במסכת **מנחות**, ואחרי כן תפילת מנחה.

* **בליל שבת שיעור בשעה:** 22.00 - 22.45.

* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות תפילין סימן ל"ד, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).

* **בשבת** בין השעות: 17.00 - 15.30 - שיעור כחצי שעה - חומש עם פירוש הרמב"ן, ואח"כ שיעור בהלכה, ע"י מורנו ראש הישיבה.

ואחרי כן בשעה 17.00 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן על מנת להגדיל תורה ולהאדירה.

עמוד התפילה...

*** אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**

הצבור היקר והקדוש מוזמן.

קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.

*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ו בני ם

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת מנחה בשבת קודש, מתקיים לימוד של **אבות ונבים בבית מדרשנו,**

הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות תפילה, מספר בן איש חי, בשעה 19.45 בערך.
הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

רואים ישועה והצלחה!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה בסך- 200 ש"ח.
ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבנוכנו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין.
להלן זמני הנץ החל משבת
"**ראש השנה, האזינו"**

יום	עלות השחר	שליש/תפילין	נץ
ש	5:09:30	5:32:30	6:23:45
א	5:10:15	5:33:15	6:24:15
ב	5:11:00	5:33:45	6:25:00
ג	5:12:00	5:34:30	6:25:30
ד	5:12:45	5:35:15	6:26:15
ה	5:13:30	5:36:00	6:27:00
ו	5:14:30	5:36:30	6:27:30
ש	5:15:15	5:37:15	6:28:15
א	5:16:15	5:38:00	6:28:45
ב	5:17:00	5:38:30	6:29:30
ג	5:18:00	5:39:15	6:30:15
ד	5:18:45	5:40:00	6:30:45
ה	5:19:30	5:40:45	6:31:30
ו	5:20:30	5:41:15	6:32:00

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וקיץ בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך- 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל- 0527-182434
המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר – 2598156 תזכרו למצוות.

בס"ד

עליון 737 זו שבוע

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - "**חכמה ומוסר**". פגיעה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

"שנה טובה ומתוקה"

פרשת: וה' פקד.

רבותיי היקרים, כמה יקרים, נפלאים ומתוקים הם ימי חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, אשר הקב"ה מתנהג בהם כדוד אוהב הבא לחלק מתנות אך מה לעשות כי: "זומה דודי לצבי או לעופר איילים" – הזמן עובר מהר דודי עוד מעט חומק ועובר, ומי ששכל בראשו ינצל את הימים והשעות האחרונות של חודש אלול להשתפך לה' בתפילה ובתשובה על מעשיו בשנה האחרונה, ובתפילה שיזכה לשנה טובה ומאושרת.

על כן, כתב הרה"ג בן ציון מוצאפי שליט"א כי אם ידע האדם כמה גדול ועצום מעלתו של היום האחרון של השנה, אשר כתבו רבותינו המקובלים כי מעלתו גדולה מכל השנה וניתן לתקן בו את כל תפילות ומעשי השנה האחרונה, ולכן יתאמץ בהם עד למאד, ובפרט בתפילת מנחה האחרונה.

כתב הגר"ח פלאגי (מועד לכל חי יב, ב) בשם המקובל החסיד רבנו דוד שרירו כי אשרי האדם הקורא בערב ראש השנה מתחילת פרשת כי תבוא' עד יוהגר אשר בקרבך (11 פסוקים) שכל הקורא פרשה זו הקב"ה מעביר כרוז ברקיע ואומר: "גביתי חובי מאדם זה כל החובות, ומוחל אני לו על כל חטאיו".

אך יזכור האדם כי שיא השיאים הוא שני ימי ראש השנה, אשר כפי שיתנהג בהם האדם – כך מובטח לו שתיראה כל השנה, וכך ישפטו אותו, שאם יתקדש ויתחזק בשעות יקרות אלו, ידונו אותו בשמיים כאדם שעשה תשובה ומתנהג כראוי לכן יברח מאד משיחה בטילה, ליצנות או דברי שחוק.

וכך אמר המשגיח הרב שלמה וולבה זצ"ל בפני תלמידיו ואמר: "סוד גדול יש לי לומר לכם, אשר רבים אינם מכירים והוא ע"פ דברי הירושלמי – כי כאשר דנים את האדם בראש השנה, גם אם הרבה לחטאו ולפשוע כל השנה, בשמיים נעשה עמו הדין ע"פ התנהגותו וממצבו בשני ימי ראש השנה, כמו שנאמר: "באשר הוא שם", שדנים את האדם ע"פ התנהגותו באותה שעה".

וכך אף מגלה המדרש ואומר (ילקוט תהילים): "בליל ראש השנה – עושה הקב"ה דין עם העכו"ם, בשעה שהם ישנים מן העבירות. וכיום ראש השנה – דן הקב"ה את ישראל, שזהו הזמן שהם מקיימים מצוות".

ונשאלת השאלה: וכי זה משנה באיזה רגע בראש השנה ידונו את האדם, הרי הכל תלוי במעשי אותה שנה?.. אלא, אומר הרה"ג ר' דב יפה שליט"א שיש פה סוד גדול שהקב"ה מרחם על האדם ודן אותו לפי מצבו ביום ר"ה עצמו, ולכן ישתדל האדם שלא יעבור עליו רגע אחד ביום קדוש זה בדיבורים אסורים, שחוק וליצנות, אלא ינצל הזמן בקריאת תהילים ולימוד מוסר. לפי מצבו באותו רגע– כך שופטים אותו בשמיים.

סיפר הגאון הגדול, מרן הרב מאיר מאזוז שליט"א: "באחת השנים ביקשו ממני להיות חזן בתפילת הנעילה של יום הכיפורים. אלא שלפני תפילת הנעילה נהגו אצלנו בישיבה למכור ברכות לטובת הישיבה כשאחר כך מברכים את כל התורמים. הסתיימה מכירת הברכות ואז ניגשו אליי בזה אחר זה אותם התורמים, כשכל אחד מבקש ברכה בעבורו ובעבור משפחתו ובני ביתו ומזכיר שמות בעודי מברך את השמות, בני הישיבה רצו מאד להתחיל בתפילת הנעילה, ופתחו כולם בשירה: "אל נורא עלילה..."

באותו רגע עלה כעס בלבי ואמרת: "שיחכו מעט, הרי שישנם אנשים שקנו ברכות ומגיעה להם ברכה". אלא, שלפתע שמתי לב כי כעסתי בעיצומו של היום הקדוש, ולכן לא רציתי להיות חזן בתפילה זו של הנעילה. הציבור הרב שהיה במקום התעקש שאהיה חזן בנעילה! וכך היה, אך אומר לכם את האמת כי אותה שנה לא היתה לי שנה טובה, ולכן צריך להיזהר עד מאד ביום ראש השנה, שהוא ראש וסימן לכל השנה כולה שלא לכעוס בשום פנים ואופן בכלל.

הצלחה גדולה במשפט לכל עם ישראל היקרים ואהובים. שתזכו לכל הישועות ונעשה רצון ה' באהבה!

פרשת: האזינו.

אשרינו שזכינו להתקדש ולהיטהר בימים היפים והמרוממים בשנה של ראש השנה ויום הכיפורים, והנה עומדים אנו בפתחם של שבעת הימים השמחים והמאושרים של חג הסוכות הבעל"ט.

הימים הנפלאים בהם פונה ה' אל כל אחד מאיתנו בתורתו הקדושה ומבקש: "ושמחת בחגך והיית אך שמח." ואם תשאל: מדוע ולמה להיות כל כך שמח?.. עונה המדרש (תנחומא ויקרא, כג): כתוב בפסוק: "ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר" – וכי ראשון הוא?!, והלא יום חמישה עשר הוא?!, אלא ראשון הוא לחשבון עונות".

אומר המדרש, שחור על גבי לבן כי כעת, אחר שעבר כל יהודי את יום הכיפורים הינו טהור וקדוש מכל עון, ומהיום הראשון של חג הסוכות מתחיל ה' למנות את עונות האדם מחדש! איזו מתנה! איזו זכות!

כעת אולי אנו מבינים קצת מדוע מצוה אותנו ה' לשמוח בחג סוכות!? שהרי כעת היננו טהורים ונקיים, ורוצה ה' שנשמח בכך ונעבוד אותו בשמחה ובטוב לבב. על כן כתבו גורי האר"י ז"ל בשם רבם: "מי ששימח ויהיה טוב לב בחג זה ולא יצטער בו כלל – מובטח לו שתעלה לו שנה טובה ויהיה לעולם שמח".!

"ודע לו האדם", הוסיף הרה"ג בן ציון מוצאפי שליט"א, "כי כתבו המקובלים שבימים אלו של חג הסוכות, אשר עדיין לא נחתם דינו של האדם, קובעים לו לאדם כמה ישמח ויהיה מאושר בשנה הקרובה, וכל זאת נקבע ע"פ שמחתו בשבעת ימי חג הסוכות ובשמחת התורה." ובפרט יזהר האדם במצות הסוכה הקדושה והיקרה, אשר הזוהר הקדוש מכנה אותה בשם "צל האמונה", אשר ה' יתברך משרה בה את שכנתו, ויש לה קדושה כקדושת בית הכנסת, אשר על כן אין לעשות בסוכה דבר בזוי ^[דרושה הבהרה]. ^[דרושה הבהרה].

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

